

Genderově konkrétní kabaret FEMFEM

kabaret se zpěvy

Autorky: Lucie Jarkovská, Klára Kubíčková

Synopse:

Kabaret rámovaný přímými přenosy ze zasedání Vysokého komisařství pro centrální plánování patriarchy se snaží odpovědět na zásadní otázky, které si obvykle lidé v této uspěchané a konzumní době zapomínají klást. Může Vysoké komisařství pro centrální plánování patriarchy a Rada pro genderovou rovnost spolupracovat? Najdou společnou řeč? Může žít lesba s mužem? Může být lesba mužem? Může být muž feministkou? Může být feministka mužem? Najdou se ztracení hraboši pensylvánští? A co je vlastně feminismus?

Centrální plánovači a plánovačky patriarchy zachraňují společnost před neřízenou feministickou dekonstrukcí a předkládají programy na obnovu světa, přes který se převalily tři vlny feminismu. Muži, ženy, feministky jak je neznáte, ale jak je poznáte. Feministická kabaretní úderka rozmetá váš dosavadní pohled na svět. Procentuálně vyvážené scény, tolerantně angažované výstupy.

Feministi, feministky, feministčata, vítejte na Femfemu. Jistě vás už dlouho trápí otázky jako: Může žít lesba s mužem? Může být lesba mužem? Může být muž feministkou? Může být feministka mužem? Může rada Vysokého komisařství pro centrální plánování patriarchy při OSN a Vysoký komisariát pro genderovou rovnost spolupracovat? Na to všechno vám odpoví náš kabaret.

ÚVODNÍ PÍSEŇ

Scéna I.

Plánovací zasedání rady Vysokého komisařství pro centrální plánování patriarchy při OSN – I.

Team building

Osoby:

Vysoký komisař pro centrální plánování patriarchy VK

Členové komise: Margaret Ridley MR, Člen 1, Člen 2

VK: Kolegové.

MR: a kolegyně.

VK: A kolegyně. Jistě. Je třeba vytvořit plán udržitelného rozvoje společnosti. Je třeba propracovat rozumný model demokratizačního vývoje při maximálním zachování statu quo.

C1: Statu co?

MR: Aby se prostě nic moc nezměnilo, kolego.

C1: Aha.

VK: Naše komise má na starosti otázku genderových vztahů. Jde o to, abychom dokázali rozumně naplánovat směr a tempo rozvoje sladování principu rovných příležitostí s patriarchálním uspořádáním naší společnosti. Sociologické i marketingové průzkumy se shodují na tom, že funkční model společnosti vyžaduje maximální zachování statu quo.

C2: Statu co?

MR: Statu quo, kolego, aby se prostě nic moc nezměnilo.

C2: Aha.

VK: Prosimvás, kolegové... a kolegyně, sledujte mě, nebavte se. Je třeba zajistit, aby se struktura společnosti příliš neproměňovala, aby nedocházelo k dramatickým změnám, které plodí jen svár, války, teroristické útoky, zanedbávání péče o děti, nízkou porodnost apod. Rozumný stupeň vývoje ve smyslu demokratizace společnosti je však na místě, především na úrovni ideové, na úrovni deklaratorní, tedy v oblasti priorit vlád. Tuto nesmírně důležitou otázku však může naše komise vypustit. Toto téma zpracovávají experti... a expertky na Vysokém komisariátu pro genderovou rovnost. Naším úkolem je promyslet právě možnosti rozumného zachování patriarchy, aby jeho bouřlivá dekonstrukce nevyvolala globální sociální nepokoje nebo dokonce celosvětový válečný konflikt, ve kterém by jistě někteří... a některé neváhaly použít i jaderné zbraně.

C1: Jistě vaše excellence.

VK: Takže to je váš úkol. Rozvažte cílové skupiny. Naplánujte konkrétní opatření. Připravte plán evaluace úspěšnosti projektu. Přeju hodně úspěchů.

VK odchází, cestou k C2: Prosimvás, myslíte, že složení komise je rozumné? Bude to fungovat?

C2: Jsem o tom přesvědčen, excellence.

VK: Ta ženská? Nebude v tom problém?

C2: Myslíte, Maggie? Ne, v tom problém nevidím.

VK: Tyhle ženské, mám z toho trochu obavy. Jste si jist, že nepůjde proti nám? Aby nezačla operovat se sesterstvím, nelegitimním útlakem žen a podobně. Je skutečně dostatečně propatriarchálně orientovaná? Víte jako žena, aby...

C2: Excellence, dovolte, abych vám připomněl, že na pohlaví nezáleží. Pohlaví neurčuje ani naše chování ani naše názory ani naše osobní zájmy.

VK: Abyste snad nemyslel, že jsem nějaký sexista nebo dokonce esencialista, fuj, to rozhodně ne, já vím, že na pohlaví nezáleží, všechno je to otázka sociální konstrukce a centrálního plánování, jinak bychom tu neseděli, to je zřejmé, to mi nemusíte připomínat. Taky netvrdím, že by se snad proti patriarchátu bouřily její hormony, nebo by ji k odporu naprogramovaly geny, ale přeci jen... jde o osobní zájmy a feministky mají svoje metody.

C2: Je mezi nimi známá jako kolaborantka patriarchátu. Ty by si od ní kousek chleba nevzaly, kdyby měly zemřít hladu.

VK: Ale ty osobní zájmy, aby ji v určité chvíli třeba nedošlo, že je to pro ní jako ženu nevýhodné podílet se na podpoře udržení statu quo.

C2: Statu co?

Z povzdálí se k němu přitocí MR: Aby se nic moc nezměnilo, kolego, aby ženský na tom byly i na dále hůř než chlapy.

VK: Doktorko Ridleyová, buďme k sobě otevření, vyjádřil jsem tu jisté pochyby ohledně složení týmu. Řekněte mi, proč byste měla vy jako žena mít zájem na udržení patriarchátu?

MR: Můžete být zcela klidná, excellence. Měla bych snad tuto výhodnou a dobře placenou pozici v radě Vysokého komisařství pro centrální plánování patriarchátu, kdyby neexistoval patriarchát? Ostatně v tomto jsme za jedno i s kolegyněmi z rady Vysokého komisařství pro genderovou rovnost. I ony by bez patriarchátu přišly o práci. Díky tomu mezi našimi orgány dochází k hladké výměně informací, skvěle spolupracujeme, protože nám v zásadě jde o společný cíl. A také hájím rodinný podnik. Znáte snad mého bratra Matta Ridleyho? Je to známý sociobiolog, Vydělal obrovské peníze právě díky patriarchátu. Nemůžu si dovolit ohrozit ho. Právě naopak.

VK: Dobře. Máte moji plnou důvěru.

PÍSEŇ

Scéna 2.

Terapeutka, tři ženy – A je nová klientka, B a C už skupinu nějaký čas navštěvují

Terapeutka: Dobrý den vespolek, přivítejte novou členku naší skupiny, jmenuje se Sára.

B a C: Ahoj Sáro, vítáme tě mezi námi. *(Sára přichází nesměle a pomalu)*

Terapeutka: Tak kdo dnes začne?

B: Třeba já. Jmenuji se Marie a jsme feministka.

Terapeutka: Výborně. Kdo dál? Nechcete to zkusit vy, Sáro?

A: Já nevím. Mám?

B a C kývou.

A: Tak dobře. Jmenuji se Sára...

B a C: Ahoj Sáro.

A: Víte, mám rodinu, zaměstnání a chodím na večerní kurzy angličtiny. Buduji kariéru a miluju svoje děti, doma nám to klape, vím přesně, co v životě chci, ale... mám problém. Víte, já nejsem žádná...

B a C kývou chápavě hlavou a usmívají se, jakoby to dobře znaly.

B: Jsi emancipovaná?

A: Jsem, ale...

C: Jsi nezávislá?

A: To ano, ale...

B: Betty Friedan?

A: Úžasná ženská!

C: Artur Schopenhauer?

A: Šovinista.

B: Přiznej si to, už je to tak, jsi ... *podívá se na terapeutku, ta kývne* ... feministka.

A: Nejsem!

Terapeutka: Není to nic špatného, Sáro. Většina žen a mnoho mužů se vlastně chová feministicky, jen si to odmítají přiznat. Bojí se toho slova, ale nic to nemění na tom, že se chovají feministicky.

A: Já nejsem f...istka! (*vzteká se, dost lítostivě*)

B: Kdo u vás doma pere?

A bere si kapesník ze zásobníku na stole, utírá si oči, odpovědi spíše kuňká, blízko k rezignaci: Jak kdy, většinou můj muž, já raději žehlím, on pere a věší prádlo a má na starosti nádobí.

C: A kdo dělá s dětmi úkoly?

A žmoulá kapesník: Já matiku, on češtinu.

B a C: *se na sebe významně podívají.*

Terapeutka: Sáro, uleví se vám, když si to přiznáte.

A: Možná se chovám trochu fe...isticky, ale věřte mi, já mám muže ráda!

B a C: *vyprsknou smíchy, terapeutka je sjede pohledem.*

Terapeutka: Ano, většina současných feministek nemá vůbec nic proti konkrétním mužům, ale proti mužské společnosti. Oni jsou v tom stejně namočení jako my. Sáro, můžete být feministka a mít ráda muže a on může být feminist a mít rád vás.

A: Vážně?

Terapeutka ji bere za pěst, která pořád žmoulá kapesník a přátelsky ji stiskne a usměje se na ni, A zvedne oči zabořené do země a také se usměje, viditelně se jí ulevilo.

B: Jmenuji se Marie jsem feministka.

C: Jmenuji se Daniela a jsme feministka.

A: Jmenuji se Sára a jsem ... feministka.

TERAPEUTICKÁ PÍSEŇ – zpívají ty čtyři ženy

Scéna 3.

Za co bojujeme – tři vlny feminismu (vlastně monology představitelky tří vln)

Tři feministky, první reprezentuje první vlnu, druhá druhou militantní, třetí je současná feministka třetí vlny – F1, F2, F3

Feministka první vlny – členka ženského spolku nebo Vesny ze začátku dvacátého století
Moje prababička byla blízkou přítelkyní Olymp de Gouges. Ta v roce 1791 vydala ve Francii Deklaraci práv ženy a občanky, ve které požadovala rovná práva pro ženy i pro muže. A protože se zasazovala nejenom o právo na řečnické tribuně, ale i na popravišti, o dva roky později jí uťaly hlavu gilotinou. Moje babička mi o ní vyprávěla při vyšívání.

F2 koulí očima: Proboha, vyšívání... vy jste se zbláznila, to už dávno neděláme! Jak pro vás může být vyšívání něčím, za co jste bojovaly!

F3: Já náhodou miluju křížkový steh! Zrovna tuhle jsme svému příteli vyšila na tričko nápis Takhle vypadá feministka právě křížkovým stehem!

F1 je víceméně ignoruje a pokračuje: Ve vyšívání jsem výborná, vystudovala jsme dokonce Uměleckoprůmyslovou školu, když ji otevřeli i pro nás ženy, vyšívání byl v roce 1900 jediný obor, který jsme mohly studovat, abychom odborně dekorovaly naše domácnosti. Učili nás, že

muž domácnost živí a žena oživuje. Ano, založily jsme několik dívčích spolků a prosazovaly jsme zájmy, které byste dnes nazvaly feministickými, ale nešlo to jednoduše. A nebyli to jen muži a jejich katolická morálka, která podkopávala naše snahy. Největším nepřítelem feminismu jsou samotné ženy. Tak například při prvním zasedání našeho spolku Děvín se všech třicet žen rozprchlo hned poté, co se dozvěděly, že v blízkém kostele se koná svatba, běžely se podívat na nevěstu a už se nevrátily. To hlavní, čeho jsme dosáhly, bylo prosazení volebního práva v roce 1919. Ale nejenom to, dosáhly jsme i práva na vlastní děti. Zní to podivně, ale ještě za starého Rakouska patřily děti vždy muži, i když my jsme je porodily a vychovaly. Když nám roce 1868 uzákonili rozvod jako možné ukončení manželství, děti automaticky připadly manželovi. I právo na vzdělání máme, byť ne úplně rovné, to ale ostatně nemáte ani vy dnes, že? Moje dcera už nemusí studovat vyšívání, pro ženy už otevřeli i ateliér malby květin. Ale aby mohla studovat architekturu, jak je jejím snem, na to si bude muset ještě deset let počkat.

Feministka druhé vlny – militantní sestra, která muže nenávidí

F2 je militantní feministka, která nepotřebuje k životu muže, ti jsou podle ní méněcenní tvorové

Milé sestry,

existuje několik velmi osobních, privátních témat, která je nutné zpolitizovat v zájmu rozvoje našeho hnutí. Dokud je nenastolíme jako společenskou agendu, dokud je dostatečně nahlas nepojmenujeme i pro sebe a nevyjdeme do ulic, abychom za ně bojovaly, nadvlády mužů se nikdy nezbavíme! Udělejme pro dnešní večer politiku z těchto tří témat:

orgasmus (*F1 si zakryje oči, tohle téma opravdu neskousne*)

menstruace (*F1 si zakryje uši, tohle téma už teprve neskousne*)

punčochy

Tak tedy orgasmus:

V historii, a všimněte si prosím etymologického složení slova historie jako his story, nikoli her story, nebyl ženský orgasmus důležitý. V zájmu zachování rodu byl podstatný pouze mužský orgasmus a ženy byly za účelem plození potomků víceméně znásilňované, byly pouhými nádobami na nošení dětí. Ženské vajíčko bylo objevené omylem při pitvě prováděné v roce 1899, do té doby byla známá pouze existence spermií. To už je více než sto let, řeknete si, od té doby se mnohé změnilo. Omyl! I když je spermie osmdesátitisíckrát menší, než vajíčko, je neustále zdůrazňovaná její hbitost a rychlost. Dítě je kombinací, tlustého velkého líného vajíčka a vyhrávající sprinterské spermie, která porazila ostatní spermie. No prosím, i z plození dětí udělala šovinistická věda závody! Ale vraťme se zpět k orgasmu. Výzkumy českých žen jasně dokládají, že existují dvě skutečnosti, které ženy na mužích skutečně nesnáší – a sice nedostatečnou participaci na domácích pracích a nedostatečnou délku sexuálního aktu, tedy neschopnost muže přivést ženu k orgasmu. Existuje přitom řada technik, jak svoji partnerku uspokojit. Připomeňme si některé z nich. Tak třeba technika poličky zavěšené příliš nízko nad postelí. Co mužům brání, aby se ve chvíli, kdy cítí nezadržitelně se blížíce ejakulaci, pořádně praštili do hlavy o poličku nad postelí? Jim by to nic neudělalo a ženy by získaly nějaký ten čas k dobru. A zde prosím, milé sestry, nenechte do sexuálního aktu promlouvat svoje mateřské sklony. Není třeba mu tu bouli foukat, není třeba jít pro led, není třeba ho litovat. Je to pro vaše dobro. Nebo technika psího čumáku! Není nic jednoduššího, než když do vaší ložnice během sexuálního aktu vejde pes a začne očmukávat partnerův nahý zadek. Neznám lepší způsob, jak dosáhnout oddálení partnerova vyvrcholení, než je studený psí čumák. Pokud se váš partner rozhodne na oddálení svého orgasmu spolupracovat, můžete mu poradit, aby během něj myslel na skutečně odporné věci. Margaret Thatcherová, kočičí průjem, tchyně, porod, no, však on je koumák, něco ho napadne. Milé

sestry, jedno mějte na paměti, na orgasmus máte nárok, na skutečný a nepředstíraný orgasmus, a za tímhle svým právem na orgasmus si stůjte. Ostatně, kdyby se skutečně podařilo nám ženám zpolitizovat toto téma, naše proorgasmická politická strana by mohla mít ve svém programu heslo S orgasmem na věčné časy! či Orgasmy všech žen, spojte se! To by potom byla ale neskutečná politická síla! Podle mého názoru je ale skutečně možné dosahovat opravdového orgasmu pouze jedinou cestou. Bez mužů. Zkuste si, milé sestry, jaké to je mít orgasmus mezi sebou. Jen společná síla našeho sesterského orgasmu může vyřadit muže ze hry. Když budeme mít náš vlastní orgasmus, přestaneme je potřebovat!

Dalším tématem, které bych se ve své přednášce ráda dotkla, je menstruace. Kdyby muži menstruovali, byla by menstruace stavěná na odiv celé společnosti, muži by měli menstruační prázdniny a jejich použité menstruační vložky by se účastnily těch nejroztodivnějších soutěží. Měli bychom menstruační olympiádu, jistě! V naší společnosti bohužel menstruuje ženy. Nevím, proč je menstruační krev modrá! Tedy proč je modrá v reklamách. A proč se všechny slečny v těchto reklamách tváří jako na vrcholu blaha? Já nevím, jak vy, milé sestry, ale já když mám krámy, tak mi dvakrát do smíchu není. Mám křeče v břiše a bojím se pohnout, neustále kontroloju, jestli to někde neprosakuje, popotahuju si vložku sem tam (a to my máme super vymakané lepící vložky s křídélky, představte si, že naše matky měly jenom takovou divnou vatu!), ruším schůzky a nevycházím, ležím v posteli a střídavě sedím na záchodě, a neříkejte mi, že je to tím, že nepoužívám tu správnou značku vložek nebo tampónů, vyzkoušela jsem všechny. Když musím jít první den menstruace ven, chce to minimálně hodinovou přípravu. Tak nejdřív si dám sprchu, pak zavedu tampón, do kalhotek připevním slipovou vložku, ale musí to být speciální kalhotky se silnými gumičkami po stranách, aby dobře seděly a pevně držely, když menstruuje, nemůžete používat jen tak ledajaké kalhotky! Pak si natáhnou kalhoty a přes ně si dám dlouhé tričko a do pasu si zavážu svetr. No a do kapsy od kalhot si nachystám dvě vložky. On totiž ten tampón v první den menstruace vydrží neprosáknout tak asi hodinu, víme? V tramvaji si neseďám. Po cestě mám vytipované záchody a když dostanu pocit, že je nutné zkontrolovat, jestli je všechno v pořádku, vystoupím, zaběhnu tu na finančák, tu na Mendlovu univerzitu, tu do vegetariánské jídelny, prostě kamkoli, kde mají otevřené toalety. Mám plánek, kde jsou ty záchody zakreslené, kdyby některá z vás chtěla, po představení vám ho můžu nakopírovat. Domů se vracím co nejrychleji. Doma je moje menstruační krev červená. Nemusím se tvářit, že je modrá a že je mi dobře, jako ty slečny v reklamách.

A teď ty punčochy.

Nevím, jestli to pánové někdy zkoušeli, natáhnout na sebe nylonové nic, které se vejde do krabičky tři krát tři centimetry, když měříte dobrý metr a třičtvrtě a přes zadek máte metr kolem dokola. Nevím proč, když pračky, ledničky a motorové pily mohou mít dvouletou záruční dobu, proč se nějaká záruka nemůže vztahovat i na punčochy. Ve skříni je mám rozdělené na tři hromádky. Punčochy s dírou v horní části, ty nosím pod tříčtvrteční kalhoty, punčochy s dírou na dolní části některé z nohavic, ty nosím do kozaček a punčochy s dírou na obou stranách, ty nosím na doma a na návštěvy ke svým sestřám, vzájemně si tam ty díry porovnáváme a nadáváme na výrobce, kterými jsou zaručeně muži. Ženy vynalezly řadu způsobů, jak zamezit pokračování vzniku díry na punčochách, že teče oko se tomu říká. Oko můžete zatíit bezbarvým lakem na nehty, ale musíte dát pozor, abyste si ho nepřilakovaly ke kůži, dolů to pak jde jedine s chlupama. Oko také můžete zamydlit mýdlem s jelenem nebo ho zakapat citrónovou šťávou. Další problém s punčochami je, že prostě nedrží nahoře. Plízivé spodní prádlo tomu říkám. Zkuste si v takových punčochách sednout! Rozkrok těch punčoch vám k sobě spoutá kotníky, vy vstanete a nabijete si hubu. Nesnažte se, není možné je elegantně vytáhnout nahoru, tohle prostě spadá do kategorie úkonů, které není možné udělat

jen tak ledabyly a důstojně. Jednou jsem se pokusila si ve tmě kina spravít plíživé punčochy a popotáhnout si je zpátky do pasu, kam patří. Jak jsem se sklonila, elegance sama, svezlo se mi ramínko podprsenky a uvěznilo mi ruku k tělu tak pevně, že jsem z kina odcházela po čtyřech, zvláštními přísuny ležmo. Potkala jsem po té cestě pod sedadly jednu naši sestru, také oběť plíživého spodního prádla. „Co tu děláte?“ ptala jsme se. „Přehodila jsem si nohu přes nohu a podvazek mi málem vyšvihl oko,“ svěřila se mi. Víc říkat nemusela. Založily jsme Spolek obětí punčoch a jiného plíživého spodního prádla, jeho členkami jsou výhradně ženy. Muži přemýšlí, jak dostat na měsíc pomerančový džus v prášku. Náplní *naší* práce je vynalézat *smysluplné* věci, jako je bavlněné prádlo, které drží na místě, nedělají se v něm díry při každém prudším pohybu a nevystřeluje bez varování.

Feministka třetí vlny – studentka vysoké školy

Nevím, co bych k tomu řekla. Orgasmus mívám pravidelně každé ráno, umím si ho obstarat sama. A pokud ne, vždycky se najde muž, který to se mnou umí. A i když selže on, mám několik kamarádek a těm to jde opravdu dobře. Co se menstruace týká, menstruuji jednou za tři měsíce jeden den, bezbolestně. Hormonální antikoncepce umí zázraky. No a k těm punčochám...já neměla punčochy na nohách od maturity. Chodím v kalhotách. (*K feministce číslo 2*) - A vaše sestra tedy opravdu nejsem, jste cizí ženská a fakt dost divná.

PÍSEŇ

Scéna 4.

Plánovací zasedání rady Vysokého komisařství pro centrální plávání patriarchátu při OSN – II.

Tři pilíře patriarchátu

pomocí prezentace na plátno (na něm se zobrazují sety panenky Barbie, o kterých je řeč, obrázky vždy ilustrují t, o čem se zrovna mluví, promítají obrázky hrabošů pensylvánských, hrabošů severoamerických, obrázky žen s titulkem Ženy a obrázky mužů s titulkem muži)

Osoby:

Vysoký komisař pro centrální plánování patriarchátu VK

Členové komise: Margaret Ridley MR, Člen 1, Člen 2

MR: Naše vize plánování udržitelného patriarchátu se opírá o tři pilíře. Kolegové, prosím.

Člen1: Genderová dualita

Člen2: Povinná heterosexuality

MR: A v neposlední řadě biologický esencialismus.

Člen1: I. pilíř

Člen 2: Genderová dualita

MR: Cíl: Oddělit muže od žen, vytvořit zdání, že ženy mají speciální vlastnosti a schopnosti a hlavně velký talent k tomu, aby zastávaly méně prestižní pozice a disponovaly velmi omezeným majetkem. Naším cílem je také znemožnit komunikaci mezi skupinou žen a skupinou mužů. Kolego, vysvětlíte proč.

Člen 1: Znesnadněním komunikace mezi ženami a muži posílíme v obou skupinách představu o naprosté odlišnosti o skupině opačného pohlaví a zintenzivníme nepřátelské naladění vůči nim.

MR: Vy kolego, popište způsob jakým toho dosáhneme.

Člen 2: Metodika: Vytvoříme víru ve dva odlišné druhy lidí, muže a ženy.

MR: Pozor na pořadí záležitostí!

Člen 2: Tyto dva druhy budou odlišnější než dva biologické druhy zvířat. Budou si méně podobné než zebra s želvičkou. Jedna skupina bude označena jako muži, druhá jako ženy. Lidé musí uvěřit, že snad ani není možné, že by tyto dva druhy pocházeli z jedné planety. Komunikace mezi těmito skupinami je prakticky nemožná, neboť lidé z Marsu nemají stejnou řeč jako lidé z Venuše.

Člen 1: Ženy z Venuše budou věřit, že mají zvláštní nadání pro všechno, čemu se ve společnosti dostává malého uznání. Všechnu práci, která není ohodnocena ani finančně ani se jim za ni nedostane uznání, budou vykonávat s potěšením, neboť uvěří, že je to dělá ušlechtilějšími, než jsou muži z Marsu, jejichž povahy jsou agresivní, ješitné a chladné. Ženy proto nebudou usilovat o zlepšení své situace, protože se nebudou chtít podobat těm zlým a samolibým trubicům z Marsu. Budou se naopak bít za to, aby mohly zůstat dole.

Člen 2: II. pilíř

Člen 1: Povinná heterosexulita

MR: Cíl: Abychom dosáhly patřičné kontroly nad ženami, opatříme každou ženu osobním strážcem – manželem. Kolego, vysvětlíte postup.

Člen 2: Metodika: Nejen že se každá žena nebude bránit přiřazení osobního strážce, ale bude usilovat o to, aby jej získala. Hodnota ženy se totiž bude napříště odvozovat od síly osobního strážce – manžela. Ženy budou již od narození socializovány tak, aby pochopily, že vyhledání svého osobního patriarchálního hlídače je jejich životním cílem. Za tímto účelem budou holčičkám distribuovány sety „Barbie a její svatební den“.

Na plátno se promítá Barbie s Kenem v rozličných S/M sexuálních pozicích

MR: Svatební den, ne svatební noc.

Člen 2: Pardon. To se tam dostalo nějak omylem.

Následuje obrázek Barbín oblečených do svatebního.

Člen 2: Těm, které by ani tyto rozkošné sety nepřesvědčily, budou předčítány pohádky, ve kterých je žena zachráněna před smrtí právě manželstvím. Bude to především pohádka O Sněhurce a O Šípkové Růžence. Jsme přesvědčeni, že dívky nakonec dobrovolně zvolí sňatek s osobním strážcem než smrt.

Člen 1: Pokud se nám dostatečně podaří zabránit ženám ve vstupu na pracovní trh, popřípadě, pokud udržíme jejich platy na rozumně nízké úrovni, stejně jim nezbude nic jiného, než do manželství vstoupit. Ženy v manželství dostanou za povinnost starat se o domácnost. Tuto činnost budou muset zastávat, neboť přinášejí do rodinného rozpočtu méně, takže jim samotným bude připadat fér, aby nižší podíl na rodinném rozpočtu dorovnal prací. Ženy zatížené domácími pracemi zpětně nebudou ujídat z nedostatečně velkého koláče dobrých a solidně placených pracovních příležitostí.

Člen 2: Heterosexuální párování je třeba rozumně a funkčně nastavit tak, aby se párovaly menší, mladší, méně profesně kvalifikované a hůře finančně zaopatřené ženy s muži většími, staršími, více profesně kvalifikovanými a lépe finančně zajištěnými. Toto opatření přispěje k potvrzení pilíře I. a zajistí, aby si ženy vybraly kvalitního a silnějšího strážce, než jsou ony sami. Požadavek lepšího finančního zajištění mužů zajistí větší ochotu žen setrvat v svazku. Speciálním opatřením bude kampaň nazvaná „dobrá partie“. Za dobrou partii bude považován muž s bytem. Ženy budou usilovat o nalezení „dobré partie“, v případě, že ji naleznou setkají se v okolí s dobrým ohlasem, což potvrdí jejich správnou volbu. Z našeho

hlediska je cílem tohoto opatření, aby v případě snahy ukončit vztah s mužem, neměly ženy kam jít a raději našly způsob, jak vztah udržet.

Člen 1: III. pilíř

Člen 2: Biologický esencialismus

MR: Cíl: Přesvědčit ženy i muže, že patriarchální uspořádání je přírodním zákonem a tedy nemá smysl s tím bojovat. Prosazovat ženy do politiky se v rámci této logiky bude zdát stejně smysluplné, jako bojovat s gravitací.

Člen 1: Metodika: Bratr doktorky Ridleyové v soutěži o veřejnou zakázku získá zakázku na uskutečnění několika výzkumů, ze kterých vyplyne, že muži, stejně jako hraboši pensylvánští

MR: *Mictotus pennsylvanicus*

Člen 1: si při řešení prostorových úloh vedou lépe než ženy. Z toho logicky vyplývá, že muži, stejně jako hraboši pensylvánští

MR: *Mictotus pennsylvanicus*

Člen 1: a narozdíl od žen, jsou polygamní, tedy mají více sexuálních partnerů.

Člen 2: Snad parnerek, ne? Nezapomínejte na pilíř II. a povinnou heterosexuality.

Člen 1: Jistě, partnerek, omlouvám se.

MR: To byste měl více vysvětlit. Ta logická linka by nemusela být všem úplně zřejmá.

Člen 1: Jak víc vysvětlit. Mě se to zdá průzračně logické.

MR: Kolego, pomozte kolegovi.

Člen 2: Jde o to, že když dáte do bludiště samičku a samečka hraboše severoamerického

MR: *Mictotus pinetorum*

Člen 2: vedou si obě pohlaví při hledání mrkvičky zhruba stejně. A zároveň jsou si samička a sameček hraboše severoamerického věrní. Žijí v monogamním svazku manželském.

MR: No tak snad ne úplně manželském. Zase bychom to neměli přehánět.

Člen 2: No tak prstýnky hrabošovi asi opravdu nemají, omlouvám se, já se do toho vždycky tak dostanu a někdy úplně ujedou. Každopádně profesor Ridley jistě neponechá tuto pozoruhodnou schodu okolností bez povšimnutí a logicky vyvodí, že jedno souvisí s druhým. Díky empirickému výzkumu na pomezí biologie a sociologie ukáže světu, že u hrabošů jasně souvisí polygamie samců s prostorovou orientací.

MR: No tak už vytáhněte ten trumf logicky z rukávu, kolego.

Člen 2: Jistě, doktorko Ridleyová. Moudrá matka příroda obdařila nevěrný samce hraboše pensylvánského geniální prostorovou orientací, aby dobře trefil od manželky k milence a zpět, od milenky číslo 1 k milence číslo 5, od pětky ke dvojce a pak zase nazpět k manželce.

Profesor Ridley dokáže lidem, že u mužů je to stejné. Vzhledem k tomu, že pro patriarchát je výhodné, aby byly muži záletní a ženy věrné, je třeba přesvědčit lidstvo, že mají muži lepší prostorovou orientaci a z toho nám logicky vyplývá, že musí být také záletní.

Člen 1: Shrnutí a podtrženo nám z toho vyplývá, že patriarchát je dílem matky přírody, která každou naši vlastnost a schopnost naprogramovala tak, aby to ve světě fungovalo. Genetický rozdíl mezi samcem hraboše pensylvánského

MR: *Mictotus pennsylvanicus*

Člen 1: a samcem lidským je natolik zanedbatelný, že nelze pochybovat o tom, že vztahy mezi samci a samicemi hrabošů pensylvánských

MR: *Mictotus pennsylvanicus*

Člen 1: fungují stejně jako mezi lidskými samci a samicemi.

Člen 2: Ale teď mě vám tak napadlo, že nám do toho nesedí ten samec severoamerický.

MR: *Mictotus pinetorum*

Člen 2: Tam je to přeci vyrovnané, samci a samice mají stejnou schopnost prostorové orientace a stejný počet sexuálních partnerů a partnerek.

MR: No tak bychom tento příklad mohli nabídnout k dispozici Vysokému komisařství pro genderovou rovnost. Odneste jim to tam kolego. To spadá do jejich kompetence, ne do naší, tak ať si s tím dělají co chtějí.

Člen 1: Dovolte, abych vám připomněl, že na genderové rovnosti je to samý odpůrce a odpůrkyně sociobiologických argumentů, tak aby tam kolega nechodil zbytečně.

MR: Prosimvás, bratr, tedy profesor Ridley má svoje lidi i tam. Jim je taky vlastní logika, účel světí prostředky. My se tady s tím vymýšlíme, tak přeci to nevyhodíme. Doneste jim to, já myslím, že si to tam rád někdo vezme.

PÍSEŇ

Scéna 5.

Rozhovor redaktora gay magazínu s přední světovou lesbickou aktivistkou

Redaktor je prototypem homosexuála, mluví jako teplouš, je bizardně oblečen. Lesba vypadá jako úplně obyčejná holka, ale má kravatu, bílou košili a černé kalhoty, vlasy krátké nebo v drdolu. Z tohoto páru je on rozhodně tím nafintějším.

Jak jste přišla na to že jste lesba?

Bylo to někdy na začátku puberty. Bylo mi asi jedenáct. Byly jsme se třídou na lyžařském výcviku. Bylo nás asi šest na pokoji. Večer jsme si srazily postele k sobě. Vlezly jsme si všechny pod jednu deku a udělaly jsme si... test v Bravu. A v tom testu mi vyšlo, že jsem na holky.

To je zajímavé a podle čeho to ten test vyhodnocoval? Mohla byste říct, jaké tam byly otázky?

No tak například tam byla otázka: Když si představíš, že se líbáš s klukem a jeho jazyk se dotýká tvého jazyka, jaký máš pocit? A já jsem věděla, že já z toho mám pocit hnusu.

A jak jste to mohla vědět, když jste to, předpokládám, do té doby nikdy nezkusila?

Pro mě byla odpověď na tuto otázku jasná. Se sestrou jsme totiž v dětství hrávaly takovou hru. Jmenovalo se to *vetřelec* a vtip spočíval v tom, že mě moje mladší sestra honila po bytě a snažila se mi narvat jazyk do pusy a dotknout se jím mého jazyka. Mě bylo zle z představy, že by se jí to povedlo. No a když jsem si představila tuhle hru s jediným mužem, kterého jsem v té době znala trochu zblízka, což byl můj obézní bratranec Jarda, tak to mi bylo úplně na blití.

Aha. Byly tam ještě nějaké další otázky, podle kterých ten test vyhodnotil, že jste lesba?

No jistě, ten test měl nejmíň deset otázek. Dneska už si je všechny nepamatuju, ale například tam byla ještě tahle: Jsi zamilovaná do tělocvikáře? Moje odpověď byla ne, a to bylo za nula bodů. Čím víc vám vyšlo bodů, tak tím víc vás test vyhodnotil jako heterosexuální osobu.

Přemýšlím, kdybych já odpověděl ano, tedy že jsem byl zamilovaný do tělocvikáře, že by mě to taky vyhodnotilo jako heteráče? Škoda, že jsem si tenkrát neudělal ten stejný test jako vy, mohl jsem si ušetřit spoustu problému.

Ano, bohužel je to tak, že my queer lidi máme v dnešní společnosti mnoho problémů. Krom toho kluci se často časopisům pro dívky jako je Bravo nebo Girl smějí a teď vidíte sám, jak vám to tenkrát mohlo pomoci.

A jak na vaši sexuální orientaci reagovali rodiče?

Byli nadšení.

Opravdu? To je nezvyklé.

Byli nadšení, že se netahám s klukama. Tedy asi tak do mých osmnácti. Pak začali být nervózní, že se netahám s klukama. A musela jsem s pravdou ven.

A jak reagovali na váš coming out?

Maminka plakala. Tatínek několik dní nepromluvil. Pak se mu to srovnalo v hlavě a řekl, že díky tomu ušetří rodina za drahou hormonální antikoncepci a zase jsme spolu začali normálně vycházet.

Mohla byste trochu popsat, jaký je váš partnerský vztah? Jak se žije lesbické ženě na prahu 21. století?

Velice se milujeme. Náš vztah má skutečně duchovní rozměr a i po fyzické stránce si nesmírně vyhovujeme. Líbí se mi trochu povislá prsa i nějaké to kilo na víc. Vlasta není žádná sušinka, moc se mi líbí takové to jakoby těhotenské břicho. Jediné, co mi vadí, je ta přehnaná pořádkumilovnost. Skoro nikdy nechodíme spát současně. Když já odcházím do ložnice, Vlasta ještě smýčí kuchyni a já prosím, ať už jde spát, ale že prý ne, že prý nechce vstávat do neuklizené kuchyně, to by prý pro něj den nezačal tou správnou pohodou.

Počkejte, počkejte, jak pro NĚJ? Chcete snad říct, že žijete s mužem?

Ano.

Ale, jak potom můžete...? Vždyť se angažujete jako...? Co na to vaše kolegyně lesbické aktivistky...? Já nechápu?

To je jednoduché. On je ta nejlepší lesba, kterou znám.

Ale jak může být muž lesba?

Udělal si test v časopise Květy. Test se jmenoval: Jste žena nebo muž? A jemu vyšlo, že je žena. A protože je sexuálně přitahován ženami, vyšlo mu z toho po krátké úvaze, že je prostě lesba. Pak začal chodit na naše lesbická setkání a tam jsme se poznaly. Pak jsme jely na hory a poznaly se ještě víc a potom...

Takže já vám děkuji za rozhovor. A všem našim drahým čtenářům, všem prima klukům, doporučuju test na straně 14 našeho časopisu Jsi pedofil nebo masový vrah. Jak jste měli možnost vidět v dnešním rozhovoru, testování může opravdu změnit váš život a třeba díky němu najdete i svou životní lásku.

Scéna 6.

Plánovací zasedání rady Vysokého komisařství pro centrální plávání patriarchátu při OSN – III.

Operační programy

Osoby:

Vysoký komisař pro centrální plánování patriarchátu VK

Členové komise: Margaret Ridley MR, Člen 1, Člen 2

Člen1: Pro uvedení pilířů I. – III. Do praxe navrhla doktorka Ridleyová sadu operačních programů. V plánovacím období 1989 – 2010 byly realizovány projekty v rámci několika operačních programů zaměřených na cílovou skupinu žen. Nyní bude následovat krátká prezentace evaluačního řízení zmíněných operačních programů.

Člen 1: Operační program **Dokonalá matka**

MK: Cíl: Znesnadnění přístupu ženám kamkoli (ve fyzickém i symbolickém prostoru)

Člen 2: Metodika: Byl vytvořen model role matky tak, aby ženy udržel v izolaci jejich domovů a dostatečně je vytížil, aby jim nebylo divné, proč na trhu práce dostávají horší pozice, neuplatní se v politice, mají méně peněz apod.

Člen 1: Za tímto účelem distribuovalo naše marketingové oddělení na trh socializačních sety „Barbie dneska rodí“ a „Barbie hodná maminka.“

Člen 2: Žena matka byla instruována v tom smyslu, že důležitost a nenahraditelnost její role tkví v tom, že jen ona dokáže dobře řešit problémy s výchovou a péčí o děti spojené. Zároveň se program dokonalá matka nastavil tak

Člen 1: a to je obzvlášť geniální tah našeho komisariátu

Člen 2: aby matka sama generovala problémy, které pak může řešit, neboť jen tak se potvrdí její nenahraditelnost. Vytvoří se jakési mateřské perpetuum mobile na výrobu problémů. V rámci mateřské role plní matky potřeby svých dětí ještě předtím, než o nich děti samy vědí. Generováním dětských potřeb se docílí toho, že je všem včetně matek samotných zřejmé, že by se děti bez matky neobešly a jediný, kdo se o ně umí správně postarat je právě matka. Stejně je to s generováním hysterických záchvatů, emocionální lability, stresu apod. Solidní hysterický záchvat, který zvládne uklidnit jen dokonalá matka, je nejlepším důkazem její dokonalosti.

Člen 1: Dokonalá matka je také jedinou osobou, která zvládá zlobivé děti, ze kterých mají všichni normální lidé kopřivku a obdivují, jak to ta matka s těmi dětmi může vydržet. Za tím účelem je třeba vyrobít zlobivé děti. Je třeba dětem poskytnout návod, čím vším by mohli zlobit. Tento návod adeptky na titul Dokonalá matka maskují jako nekonečný proud pravidel, kterým jsou děti nepřetržitě zalévány. Takže když např. děti dostanou jogurt, dostanou s ním i návod na to, jak ho použít: „Ne abyste ho dávali kočce.“ Všichni se pak diví, že první, co děti napadne, když dostanou jogurt, je nakrmit s ním kočku. Je evidentní, že děti jsou nezvladatelný přírodní živel, který musí matky civilizovat. A jsou to jen a právě ony, kdo to dokážou. A tím pádem nemají čas na cokoli jiného. Pokud by měli, znamená to, že nejsou dokonalými matkami.

MR: Kolego, mohu vás poprosit o evaluaci tohoto programu?

Člen 2: Jistě. Tento program může považovat za maximálně úspěšný. Drtivá většina žen usiluje o uznání v rámci operačního programu Dokonalá matka. Spolehlivě generují dětské potřeby i dětské hysterické záchvaty, které pak demonstrativně zvládají.

Člen 1: Tento program dobře funguje i na feministky. Byl zaznamenán případ jedné feministky z Brna, která neváhala ani minutu a aktivně se do programu dokonalá matka zapojila i s oběma svými syny. Její šestiletý syn se stále neumí sám obléct

Člen 2: nebo to alespoň ve vhodných chvílích předstírá

Člen 1: a v krizových situacích jako je kupříkladu přestupování ve vlaku, jeho matka maskuje svou radost, že děti stále potřebují její pomoc a jsou na ní existenčně závislé a křičí na něj a na jeho mladšího bratra: „Koukejte se obléct, já nemůžu dělat pořád všechno za vás, mám jenom dvě ruce,“ přičemž opět neváhá přispěchat a oba syny bleskurychle obléct. Všem je pak jasné, že není třeba, aby se snad synové oblékání skutečně naučili. Naopak se zdá, že tento přístup podporuje logické přemýšlení a bystrý synek matce logicky odpovídá: „No však mami, máš dvě ruce a dva kluky, tak to snad můžeš zvládnout, ne?“

Člen 2: Operační program **Dokonalá partnerka**

MR: Cílem tohoto operačního programu bylo zaměřit pozornost žen na péči o rodinu, vztahy a domácnost.

Člen 1: Metodika: Ženy byly pomocí socializačních setů „Barbie malá uklízečka“ a „Barbie u rodinného poradce“ a dalších opatření přesvědčeny, že sféra domácích prací a tvorby tepla rodinného krbu je jejich hájeným královstvím, ke kterému nejen není třeba je nutit, ale dokonce si ho sami před ostatními brání. Ochotně se od dětství trénují v nácviku domácích prací, v mezilidské komunikaci, schopnosti vyjadřovat emoce a podobně.

MR: A jak dopadla evaluace, kolego?

Člen 2: No tady jsme dopadli podstatně hůře než v operačním programu dokonalá matka. Trochu se to vymklo kontrole.

MR: A co se přihodilo? Můžete to konkretizovat.

Člen 2: V subprojektu dokonalá hospodyně zaznamenala evaluátorka z Rakouska Elfride Jelinek případ, kdy se jedna dobře socializovaná žena stala omylem lesbickou upírkou, přičemž ale zůstala dobře socializovanou ženou hospodyní. V zápalu hospodyňkovství naporcovala svoje vlastní děti do mrazáku, aby sebe a svou partnerku dobře zásobila. Bohužel

se ukázalo, že její aktivita byla zbytečná, protože upříti potřebují krev čerstvou nikoli namraženou.

Člen 1: Selhal i subprojekt citivá žena, emocionální facilitátorka vztahů. Dobře socializované ženy se sice staly expertkami na vztahy a emoce. Avšak u mnohých to mělo za následek to, že byly nedostatečně vytížené vztahem s pouze jedním partnerem.

Člen 2: Aby mohly své nadání pro komplikované emoce dobře uplatnit, aby mohly rozvinout umění komunikace, stávalo se často, že jim nestačil jeden partnerský vztah a byly nuceny realizovat se ve více paralelních vztazích naráz. Vedle svého věrně milovaného manžela si pořídily ještě milence.

Člen 1: Mnohým ženám a mužům to dokonce připadalo výhodné. Díky milenci mohly ženy ponechat svému muži pro muže tolik potřebnou volnost. S milencem komunikovaly o poutech každodennosti.

Člen 2: Milence to bavilo, protože si v mileneckém vztahu zase mohli oddechnout od věčně přehrávané role správného nekomunikativního chlapa, který je vždy ochoten řešit problémy hrubou silou.

Člen 1: Dobře socializované ženy však někdy cítily výčitky svědomí, že ve svém věrném a dobře fungujícím manželství nejsou zcela otevřené a nemohou muži, který by je snad ani neposlouchal, všechno říct a všechno říkají tedy milencovi.

Člen 2: Cítily, že je třeba oslabit pozici milence, který všechno ví.

Člen 1: A pořídily si dalšího milence a mnohé dokonce milenku.

Člen 2: Začla dokonce vznikat odporná literatura, která doporučuje právě tři partnerské vztahy.

Člen 1: To z důvodu dobrého rozložení emocionální angažovanosti, kterou není vhodné investovat do jediného člověka. Tyto knihy vzbuzovaly paniku otázkami: Milujete-li pouze jednoho, co budete dělat, když vám zahne nebo zemře? Tato literatura doporučuje právě tři vztahy a ne více, protože více vztahů je potom již náročnější na koordinaci. Avšak čím lépe je žena socializována a vybavena emocemi a schopností komunikovat, tím více vztahů si může dovolit.

MR: Zdá se, že mnoha lidem tady ty vztahové propletence dobře fungují, ale z našeho hlediska, z hlediska zachování patriarchy je to opravdu problém. Ohrožuje nám to pilíř II., povinnou heterosexuální. A co hůř nabourává nám to i teorii s hrabošem pensylvánským, a to je pro nás obzvlášť nepříjemné. Tento program budeme muset zásadně přepracovat. Zařaďte to do archivu mezi „PŘÍSNĚ TAJNÉ“ a vraťte se k dříve rozpracovanému operačnímu programu „Sedávej panenka v koutě, budeš-li hodná, najdou tě.“

PÍSEŇ

Závěr čtou všichni účinkující sborově:

Člen 1 rady pro centrální plánování obhájil profesuru na Oxfordu svojí prací nazvanou *Samec lidský a samec hraboše pensylvánského (mictotus pensylvanicus) – podobnosti a shody ve výběru sexuálních partnerů*.

Profesorka Margaret Ridleyová získala v roce 2005 Nobelovu cenu za mír díky zavedení operačních programů na podporu tří pilířů patriarchy do praxe.

Jeho excelence vysoký komisař se krátce po úspěšné evaluaci projektu otrávil šunkovým chlebíčkem a trpí doživotní retardací.

Hraboš pensylvánský založil rodinu a je už několik let věrný své beta samici.

Redaktor gay magazínu si udělal test v časopise Elle, zjistil, že je lesba, a po vášnivém vztahu s přední lesbickou aktivistkou, která opustila svého Vlastu, si ji vzal za ženu.

Feministka první vlny nezůstala u vyšívání a v roce 1910 nastoupila ke studiu do ateliéru architektury.

Feministka druhé vlny i nadále vyrábí menstruační mapy a nenávidí muže.
Sára už se nestydí za to, že je feministka.